

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 2_285-1928)

Originalt emne

Bygningsvæsen

Bygningsvæsen/Dispensationer fra Bygningsvedtægten

Havnen

Havnen/Havnen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 21. februar 1929 - side 9

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 2_285-1928)

Andragende om Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens §§ 14, 15, 17 og 34 for Hjørnet af Rymsgade og Sct. Knuds Gade.

Anbefaledes.

13. K. Moustén vilde udenfor Dagsordenen rette en Forespørgsel til Havneudvalgets Formand angaaende Issituationen, for det syntes, som om den Isbryderhjælp, Aarhus havde Krav paa, udeblev.

Borgmesteren svarede hertil, at der var gjort store Anstrengelser fra Havnens Side for at holde Skibsfarten i Gang. Havnens Isbryder havde klaret sig godt indenfor Sletterhage, men da den kom udenfor, tog den Skade. Havneudvalget havde Gang paa Gang rettet Henvendelse til Iskontoret, der sorterer under Handelsministeriet, og de svarede hver Gang meget venligt, at de skulde gøre deres Bedste, og de fremsatte en hel Mængde Undskyldninger, fordi de ikke hidtil havde kunnet hjælpe Skibe til Aarhus. Udvalget følte sig naturligvis ilde berørt ved, at Skibene gik andre Steder hen, naar Havnen selv holdt Bugten aaben, og Aarhus Havn havde beredvilligt stillet Penge til Raadighed, da der skulde

bygges en Isbryder til Hjælp for Havnene. Der syntes at være sket mange mærkelige Ting i den Forbindelse. Nu laa Isbryderen i Storebælt, og de to Havne Korsør og Nyborg havde kun betalt halv Afgift til Isbryderen. Taleren skulde dog ikke kritisere dette, blot Aarhus kunde faa sine Skibe ind, men de førtes forbi Aarhus til København eller andre Byer. Taleren havde i Dag igen haft en telefonisk Samtale med Kontoret og bebrejdet dem den Forretningsgang, og de havde nu lovet, at 3 Skibe, der ventedes til Aarhus, skulde blive hjulpet ind. Der var altsaa sket Henvendelser nok, men hidtil havde det ikke frugtet, og Taleren var derfor glad ved, at Sagen rejses i Byraadet, saa man kunde faa Lejlighed til at høre Byraadets Mening om Forholdet.

J. Chr. Møller antog, at alle i Aarhus havde Føelsen af, at baade Aarhus Handelsforening og Aarhus Havn havde gjort alt muligt for at skaffe Isbryderhjælp, som Byen i Virkeligheden havde en moralsk Ret til; men det syntes, som om Kontoret i København ikke var særlig lydhørt overfor Anmodningerne fra Aarhus, og det maatte man i høj Grad beklage. Hvis det kun var i dette bestemte Forhold, at man havde Lejlighed til at se, at Aarhus var alt andet end favoriseret, kunde man bedre se igennem Fingre dermed, men det syntes, som om man ved alle Lejligheder glemte Aarhus og særlig fremmede Københavns Interesser paa Aarhus' Bekostning. Man havde bestræbt sig for i stor Stil at føre Skibe til København og Aalborg. Der var vel ikke noget at sige til, at man søgte at faa vore Landbrugsprodukter af Sted eller hjalp en nødstedt Damper, men her havde man uanset Aarhus Havns Anstrengelser for at holde Bugten klar fuldstændig set bort fra alle Anmodninger om Hjælp, og det saa ikke tiltalende ud. Der havde ligget mange Skibe i Kattegat, der var bestemt til Aarhus, og som var hjulpet til København, Esbjerg eller Aalborg, og det var Byen ikke tjent med. Under disse Omstændigheder var det et daarligt Kompagniskab, som Aarhus var gaaet med til, og hvis man paa Forhaand havde tænkt sig det, maatte man hellere have bygget en Isbryder selv, der kunde klare det. Det forenede Dampskibsselskab havde sat meget ind paa at holde Færdselen til Aarhus i Gang, men da Skibene afgik herfra, vilde man ikke engang love dem Isbryderhjælp, hvis de kom i Nød. Ifølge Aviserne var Storebælt nu helt spærret, og den eneste Forbindelse var da Ruten Aarhus-København, der forholdsvis let kunde holdes i Gang, og det havde været Handelsministeriets Pligt at medvirke dertil. Taleren vilde foreslaa at Byraadet tiltræder følgende Udtalelse:

"Det vedtoges at rette en Henvendelse til Handelsministeren gaaende ud paa, at Byraadet føler sig brøstholden ved den Mangel paa Hensyntagen, der af Ministeriet vises Aarhus ved stadig at overhøre Havneudvalgets Anmodninger om Assistance til Overvindelse af

Ishindringerne."

M. Brammer fandt det ogsaa meget beklageligt, at Aarhus, til Trods for at Byen havde stillet Midler til Raadighed til Anskaffelse af en Isbryder, havde set saa lidt til den. Taleren troede ikke, at man nogen Sinde i Aarhus skulde regne med en Hjælp, der udsendes fra København, det var det samme under det nuværende Ministerium som under de tidligere, at de ingen Interesse havde af at yde Aarhus Retfærdighed. Det rigtigste vilde være, at Aarhus anmoder om at faa de Pengetilbage, som sin Tid blev ydet til Isbryderen, og saa søgerat faa "Hermes" ombyttet med en saa krattig Isbryder, at den kan arbejde i Kattegat; det var sikkert den eneste Mulighed for at komme udover den uhyre Kalamitet for Aarhus Havn, at de mange store Skibe nu gaar til andre Pladser, hvorved tillige Varerne fik en meget stor Fordyrelse.

Borgmesteren vilde straks tage Afstand fra Læge Brammers skarpe Udtalelser. Det var ikke ønskeligt at komme i en Situation, hvorved Aarhus stiller sig opsomnogetforsig selv; Danmark var kun et lille Land, og man var nødt til at samarbejde med de forskellige Dele, ogsaa med Hovedstaden. Naar man synes, at der ikke ydes Aarhus Retfærdighed, paatalte man det, men afbrød ikke Samarbejdet af den Grund, og det var vist heller ikke heldigt for Aarhus at føre en saadan Politik. Taleren havde lige modtaget en Skrivelse fra Aarhus Handelsforening, som vilde blive overgivet til Pressen; den indeholdt lignende Udtalelser og oplyste bl. a., hvilke Skibe, bestemt for Aarhus, der var hjulpet til København, Aalborg og Esbjerg. Det var ikke noget smukt Billede for Aarhus at se paa, og Taleren vilde med Glæde tilstille Ministeriet en Erklæring fra Byraadet som af Fabrikant Møller foreslaaet.

K. Moustén takkede Borgmesteren for Redegørelsen og havde ikke tvivlet om, at der var gjort alt muligt fra Havnens Side. Det kunde være meget rigtigt, at Aarhus bør opretholde Samarbejdet med København, men naar man fra den anden Side slet ikke vilde gøre noget for at imødekomme Aarhus, var et Samarbejde jo umuligt. Iøvrigt kunde Taleren slutte sig til Fabrikant Møllers Forslag.

J. Chr. Møllers Forslag vedtoges.